Це любовні листи? Похітливі фотографії? Юнацькі поезії? Документи таємних сект? їх товста в'язка. На сміття повикидати? Спалити? Але де?

Він роздирає їх на дрібненькі кусочки й кидає у ватерклозет. Пускає воду. На другий день заходить жінка до його бюра, задихана:

— То ти кинув... ти, правда?

Він блідне й мовчить. Кволим голосом:

— Що?

Вона:

— Прийшли робітники, кажуть: треба розвалювати мур, труба забита, кажуть, що...

Він:

— Що? Що? Що?

— М'ясом, кажуть, кишками молодої дівчини, порубаної на куски...

СУЧАСНІСТЬ (Мюнхен). — 1987. — № 3.

БАБОВАЛ Роман, переклад з італійської, 1987.